

[Tholstrup.]

kan være meget godt. Såvidt jeg ved, ligger vi med nogle og halvfjerds mill. kroner i guld, som måske oven i købet er et par hundrede millioner kroner værd, hvis det skal gøres op til dagspris, og det er også meget godt, men det kan da godt være, at det ville være bedre at have lidt mere slagkraft og et lidt mere moderne produktionsapparat. Det er måske bedre for en mand at have en virkelig god maskine til sin produktion end at have pengene stående i banken. Man ser jo folk købe maskiner for pengene, fordi de ser, at det er en fordel fremfor at lade pengene stå til senere disposition. Til et slagkraftigt produktionsapparat hører, at det er let at komme omkring; altså, der hører biler til.

Ministerens spørgsmål, om man nu ville hugge de gamle vogne op, hvis der blev tilstrækkeligt af nye vogne, kan man besvare med at henvise til erfaringen fra før krigen, da bilerne i nogen måde kunne købes ind frit. Da blev de store gamle vogne hugget op. Hvis man kører en tur i udlandet, ser man næsten udenfor hver eneste by en såkaldt bilkirkegård, og disse bilkirkegårde indeholder netop de store gamle vogne, dem, der drikker benzin og olie i spandevis, for dem er der ingen købere til. Derimod de meget små brugte vogne, dem er der stadig købere til, selv når de bliver meget gamle; så er de jo også meget billige.

De nye biler vil kræve benzin, og dette tal, 11 mill. kr., er selvfølgelig penge, men i betragtning af vor udenrigsomsætning på 7 milliarder er der ikke noget afskrækkende ved det. Vi får jo noget for de penge. Der spares timer; sammenlagt er det år, mange år, som kan sættes ind til produktive formål, og derfor vil der spares mange gange 11 mill. kr., således at det er en virkelig god udgift. Det er et sted, hvor pengene kommer igen.

Ministeren siger endvidere, at dollarpræmieringen står og falder med bilimporten. Ja, men det er jo ikke påvist, at dollarpræmieringen er til gavn for andre end disse eksportører, og det er heller ikke engang sikkert, at den er til gavn for dem, for det er muligt, at de kunne producere de varer, de eksporterer, en lille smule billigere ved rationalisering, f. eks. ved biltransport, således at de alligevel kunne konkurrere

på de fremmede markeder. Man har sat dollarpræmieringen ind på samme tid, som det lykkedes at fremstille nogle produkter, der var salgsmulighed for. En af de ting, der giver mest, er f. eks. danske skinker, men forudsætningen for, at man kunne forøge eksporten af danske skinker, var jo ikke først og fremmest dollarpræmieringen, nej, det var, at der kom nogle flere grise i svinestaldene rundt omkring, således at der blev nogle flere grise at skære skinker af, og derfor er en stigning i dollareksporten meget mere begrundet i naturlige forhold end i dette, at man i en periode på usikker vis er i stand til at få 6 eller 8 pct. mere hjem for sine varer.

Den højtærede minister var bange for, at det kunne medføre mindre opsparing, og det kan jo godt være rigtigt, at folk i visse tilfælde vil tage pengene ud af sparekassen til at købe bil for. Men hvis ikke der finder en opsparing sted, bliver der jo et mindre forbrug andre steder, for opsparingen har jo ikke interesse, hvis ikke der er andre, der låner de penge, der spares op. Bankerne og sparekasserne ligger jo ikke med pengene; såsnart indskyderne har sat dem ind, kommer der straks en og låner dem, og det vil sige, at der bliver et forbrug et andet sted, måske byggeri, det kan også godt være, at det er til en rejse til Italien eller til andre luksusformål. Vi har jo set i de senere år, at rejselysten og forbruget af rejservaluta er steget ganske kolossalt. Det kunne godt være, at hvis folk kunne få en bil i stedet for en Italiensrejse, ville de nøjes med at køre til Møns Klint eller Mols eller et sådant sted . . . (*Ministeren for handel, industri og søfart [Lis Groes]: De kører til Italien!*) . . . og det vil sige, at ferierne blev holdt herhjemme, og at vi sparede valuta. Ja, det kan også være, at de vil køre i bil til Italien, men så skal de jo bruge pengene to gange, og det er der ikke mange der kan. Det er deri det hele ligger, at man kan ikke bruge pengene to gange.

Den højtærede minister sagde endvidere, at mit forslag ville mindske muligheden for frigivelse af andre varer. Ja, men jeg har netop stået og sagt her, at efterspørgslen efter andre varer vil gå tilsvarende ned, medmindre man forøger eksporten, for når vareforbruget går ned på danske områder, så må de varer vel blive eksporteret.